

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie wniosku obrońcy skazanego **M.B. i R.P.**
o wyłączenie SSN A.D. od rozpoznania wniosku o wyłączenie
SSN A.R. od udziału w sprawie prowadzonej w Sądzie Najwyższym
pod sygn. akt III KK 644/24 – kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
z dnia 28 lutego 2024r. w sprawie o sygn. akt II AKa 85/23
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 15 kwietnia 2026r.
na podstawie art. 41§1 k.p.k. i art. 42§1 k.p.k.

postanowił:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego A.D. od udziału w
rozpoznaniu wniosku o wyłączenie SSN A.R. od udziału w
sprawie rozpoznania kasacji wniesionych na korzyść M.B. i R.P.,
a prowadzonej w Sądzie Najwyższym pod sygn. akt III KK 644/24.**

UZASADNIENIE

W dniu 24 marca 2026r. do Sądu Najwyższego wpłynął kolejny wniosek obrońcy skazanych M.B. i R.P. o wyłączenie, obecnie dotyczy on sędziego A.D., od orzekania w kwestii wniosku o wyłączenie SSN A.R. od udziału w niniejszej sprawie.

Uzasadniając wniosek obrońca odwołał się przede wszystkim do okoliczności związanych z powołaniem wskazanego Sędziego w następstwie

rekomendacji udzielonej przez Krajową Radę Sądownictwa w składzie, który został ukształtowany ustawą z dnia 8 grudnia 2017r. (Dz. U. z 2018r., poz. 3), w sytuacji, gdy analogiczny zarzut jest stawiany sędziemu rozpoznającemu sprawę w instancji odwoławczej.

Do rozpoznania analogicznego wniosku już wcześniej wylosowano SSN A.D. i postanowieniem z dnia 25 marca 2025r. została on już wyłączona od udziału w rozpoznaniu wniosku o wyłączenie s. S. S..

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Złożony przez obrońcę wniosek o wyłączenie od udziału w rozpoznaniu wniosku sędziego A.D. jest zasadny w stopniu oczywistym.

W kasacji podniesiono zarzut zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 439§1 pkt 2 k.p.k., poprzez wydanie orzeczenia przez Sąd Apelacyjny, w którego składzie orzekającym zasiadały osoby powołane na stanowisko sędziów na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, której skład został ukształtowany na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r., poz. 3).

W sytuacji, gdy A.D. została powołana na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na wniosek tak samo ukształtowanej Krajowej Rady Sądownictwa, jest oczywiste, że biorąc udział w rozpoznaniu niniejszego wniosku incydentalnego złożonego w sprawie wypowiadałaby się na temat własnego statusu jako sędziego Sądu Najwyższego. Z tej przyczyny, jeszcze przed wydaniem orzeczenia, strony postępowania mogłyby pozostawać w uzasadnionym przekonaniu, że zarzuty podnoszące zaistnienie uchybienia określonego w art. 439§1 pkt 2 k.p.k. nie zostaną rozpoznane bezstronnie.

Nawiązać należy tu do uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22, której teza 6, na gruncie analogicznej sytuacji, daje wyraz zasadzie *nemo iudex in causa sua*.

Co zaś istotniejsze, należy również mieć w polu widzenia i to, że zgodnie z pkt 1 uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020r., sygn. akt BSA I-4110-1/20 „*nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439§1 pkt 2 k.p.k. zachodzi także*

wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3)”.

Uchwała ta w swej treści stanowi zasadę wiążącą wszystkie składy Sądu Najwyższego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2021r., sygn. akt I KZ 29/21, OSNK 2021, z. 10, poz. 41).

Przed wszystkim jednak zauważyć należy, że jest to kolejny wniosek, dotyczący w tej samej sprawie tego samego sędziego – a poprzedni był skuteczny. Nie sposób stwierdzić, że okoliczności, które uprzednio legły u podstaw wyłączenia tego Sędziego uległy jakiegokolwiek zmianie. Ponowne zatem losowanie tego samego sędziego do rozpoznania kolejnego wniosku o wyłączenie innego sędziego nie ma żadnych cech obiektywizmu i w istocie pogłębia tylko przewlekłość postępowania, które toczy się już od 30 grudnia 2024r. – ciągle na etapie ustalania składu sądu mającego sprawę rozpoznać.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]